

Evangelí del divendres de la setmana XXXI de durant l'any: ésser bons administradors

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XXXI de durant l'any. “Què és això que sento a dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració, perquè d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns”. Jesús demana als deixebles d'ésser bons administradors dels béns materials, conformar-se amb el que és necessari i

posar al servei dels altres allò que es tingui, cadascú en la mesura de les possibilitats.

Evangelí (Lc 16, 1-8)

Jesús deia també als seus deixebles:

Un home ric tenia un administrador, que va ser acusat de malversar els seus béns. Ell el cridà i li digué: “Què és això que sento a dir de tu? Dona’m comptes de la teva administració, perquè d’ara endavant ja no podràs administrar els meus béns”.

L’administrador va pensar: “Què faré, ara que el meu amo em treu de la feina? Cavar, no m’hi veig amb forces; captar, em fa vergonya. Ja sé què faré per a trobar gent que em rebi a casa seva quan perdi l’administració”.

Llavors va cridar un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al

primer li digué: “Quant deus al meu amo?”

Li respongué: “Cent gerres d’oli”.

Ell li digué: “Aquí tens el teu rebut. Seu i ara mateix escriu-ne un que digui cinquanta”.

A un altre li digué: “I tu, quant deus?”

Li respongué: “Cent sacs de blat”.

Ell li diu: “Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta”.

I el Senyor va lloar l’administrador del diner, que és enganyós, perquè havia actuat amb astúcia:

Els fills d’aquest món, en els tractes entre ells, són més astuts que els fills de la llum.

Comentari

L'evangeli d'avui ens proposa una paràbola, d'entrada, desconcertant. Al capítol 16 del seu Evangeli, Lluc comença a parlar de les riqueses. Els ensenyaments que se'ns transmeten no es limiten a fer un judici sobre l'avarícia o el malbaratament. Jesús vol que els deixebles entenguin la necessitat d'aprofitar el temps perquè el Regne ja és a prop; i aquest és el bé que s'ha de perseguir per sobre de tot: «Busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell té per just, i tot això us ho donarà de més a més» (*Mt 6, 33*).

La paràbola ens parla d'un administrador malbaratador, com ho va ser el fill pròdig (*Lc 15, 13*). L'amo, veient que no obrava raonablement dins del que li competia per raó del seu ofici, decideix prescindir-ne dels serveis i li demana el balanç per donar-lo a qui ocupi el seu lloc.

Veient-se al carrer, l'administrador fa els càlculs, decideix a què no està disposat i de sobte té una idea: *Em guanyaré amics entre els deutors, rebaixant l'import dels seus deutes!* Jesús, aleshores, curiosament –aquest és l'efecte sorpresa tan buscat pel Senyor en les paràboles– lloa aquest home injust. No el lloa, tanmateix, per la deshonestedat, sinó per la rapidesa i astúcia amb què ha obrat en el poc temps que tenia. Això és, per l'afany que ha posat en allò que volia.

La paràbola, per tant, emet un judici sobre el malbaratament, demanant als deixebles ser bons administradors dels béns materials: conformant-se amb el que és necessari i posant al servei dels altres allò que es tingui en la mesura de les possibilitats (cf. *Lc 16, 19-31*).

Amb les seves paraules, Jesús també ens està animant a aprofitar el temps

present en nom de la salvació, sabent que el futur es persegueix avui i ara, perquè, «què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?» (*Mt* 16, 26). Sant Pau ho dirà així: «Mireu, doncs, atentament, com us heu de comportar: no sigueu insensats, sinó assenyats. Procureu de treure partit del moment present» (*Ef* 5, 15-16). I en una altra carta: «Ara és l'hora favorable, ara és el dia de la salvació» (*2Co* 6, 2).

Juan Luis Caballero // Photo:
Gabrielle Henderson - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxxi-de-
durantalany-esser-bons-administradors/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxxi-durantalany-esser-bons-administradors/)
(11/08/2025)